

Մ Ա Տ Ղ Ա Շ Ծ Ա Ռ Ը

Անտառի մ'մէջ ծառ մը կար՝
Երկայն , բարակ ու տըկար .
Մէկ օր մը մարդ տեսնալով
Մէջքը սըրած կացինով .
- « Ըրէ , ըսաւ , ինձ մըտիկ՝
» Բաներ ունիմ ըսելիք .
» Հոգիդ սիրես՝ չընորհք մ'ըրէ
» Եւ սա իմ չորս կողմըս մաքրէ .
» Կըտրէ , վերցուր այդ ծառեր ,
» Որ կը նեղեն իմ ճըղեր .
» Թող որ անգամ մ'արեւ տեսնեմ ,
» Կապոյտ երկինքը վայելեմ :
» Տարին անցնի թէ զիս տեսնաս
» Հովտիս բոլորը չըտիրած ,
» Այն ատեն զարկ զիս՝ կոտրէ
» Ու տար 'ի կրակը ձեզէ : » -
Մարդը մըտիկ ըրաւ ծառին՝
Ինչպէս իր հին բարեկամին .
Քաշեց մէջքի կացինն հանեց՝
Քովի ծառերն ամէն ջարդեց :
Երբ մինակուկ ծառը մընաց՝
Խելքը կարծես գլխէն գընաց .
- « Բանէ մ'ըսաւ , փոյթըս չէ ,
» Աշխարհք ըսես , ալ իմս է : » -
Ուժին տըլաւ որչափ կըրցաւ՝
Լաւ մը չորս գին տարածուեցաւ .

Անցնող դարձող՝ երբ զինք տեսնար
- « * Ազնիւ , կ'ըսէր , ահա քեզ ծառ : » -
Տեսակ տեսակ թըռչուններ
Եկան դըրին հոն բուններ :
Անուշ հովիկն այս ծառին
Կարծես զմայլած էր տեսքին : -
Բայց եկու տես՝ թէ ինչ դիպուած՝
Դեռ այն տարին չիբոլորած
Լաւ ճըշմարտեց այն հին առած ,
Թէ - « Խընտումին՝ յաջորդէ լաց : » -
Աչնան օգեր փոփոխական՝
Մէկ ժամ միւսոյն բնաւ չէ նըման : -
Օր մ'արեւ ծագէր պայծառ ,
Փոթորկի նըշան չըկար .
Մէկ մ'ալ յանկարծ
Ամպը գոռաց ,
Կայծակ ցոլաց ,
Հովը պոռթքաց ,
Ջարկաւ ծառին այնպէս ուժով ,
Որ վեր խըլեց հողով մոզով :
Ծառն ընկնելով 'ի գետին
Հառաչեց այս խօսքս յետին .
- « Հովը մըտքէս անցած չէր .
» Կորսըւեցայ անընկեր : » -
* ՏՃ. ԱՊՐԷԼԻ :